

[Korsgaard.]

hvad man med Rette kan kalde en Isbryderfærge? Det er givet, at Færgen „Korsør“ kunde ikke paa nogen Maade kaldes en Isbryderfærge. En anden stor Færge, vi har anskaffet i de senere Aar, en meget dyr Færge, „Danmark“, som gaar i Overfarten Gedser—Warnemünde, er vist, saa vidt jeg forstaar Forholdene, i langt højere Grad bygget som Isbryderfærge end „Korsør“, og det er i alt Fald en Kendsgerning, at den i en ganske anden Grad end „Korsør“ har kunnet klare sig. Og her stiller jeg det Spørgsmaal, om man i Statsbaneledelsen har nogen som helst Forestilling om, om de Vanskeligheder, der i visse Perioder har været at overvinde i Overfarten Gedser—Warnemünde, er saa væsentlig ringere end de Vanskeligheder, der har været at overvinde i Store Bælt. Givet er det i alt Fald, at „Danmark“ hidtil har kunnet klare Trafikken.

Der bliver saa Spørgsmaal om, naar man dog paa den ene Side skal have en Isbryder og paa den anden Side ved, hvad der jo vil være klart for alle, at man indenfor Statsbanerne har Ønske om at faa en ny stor Færge, om det saa ikke var rimeligt at kombinere de to Opgaver og stille sig det Spørgsmaal, om de ikke kan løses paa een Gang, og kan Opgaverne løses paa een Gang, saa er det saa ligetil, at det nye Skib maa komme til at høre Statsbanerne til. Jeg forstaar her, at den højtærede Minister har i Sinde at lade disse Forhold undersøge af en Kommission, et Udvalg (Afbrydelse af *Handelsministeren* [Stensballe] . . . Mænd, som den højtærede Minister mener har Forstand paa disse Ting, ja vel! Det bliver nu ikke saa forfærdelig forskelligt; man gaar jo da undertiden ud fra, at de paagældende har Forstand paa de Ting, de har med at gøre. Men det anser den højtærede Minister maaske ikke for det almindelige. Jeg vil da haabe, at det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med Sagen, maa kunne løse Problemet paa tilfredsstillende Maade.

Alt i alt synes jeg altsaa, man har Lov at sige om de Forhold, der har været, at paa visse Punkter har Administrationen ikke løst Opgaven, som den burde, og paa andre Punkter, navnlig hvor det i høj Grad gjaldt det pengemæssige, har man med en vis Ret kunnet undlade at handle. Jeg er derimod ikke helt sikker paa, at der ikke er Grund til at bebrejde Statsbaneledelsen, at den sidste nye Færge ikke i højere Grad blev en Isbryderfærge.

Vil man nu sige: Er der da ikke fra

Ministerens Side gjort noget som helst for at lette Situationen? — vilde det efter min Mening være uretfærdigt at sige, at det er der ikke. Jeg synes saaledes, det maa paaskønnes, at den højtærede Minister paa et ret tidligt Tidspunkt skaffede en ny Isbryder fra Finland. Paa Grund af Opgaver, der blev stillet den paa Vejen, er den først lige kommet hertil, men den har allerede løst, saa vidt jeg forstaar, ikke helt ubetydelige Opgaver. I en ganske vist privat Samtale med den højtærede Minister har jeg — jeg haaber ikke, jeg begaar nogen Indiskretion ved at antyde det, for saa holder jeg op med det samme — erfaret, at det ikke er helt udelukket, at han vil gøre Forsøg paa yderligere at forøge vort Isbrydermateriel ved Leje hos en anden Stat, og ogsaa det synes jeg i høj Grad bør paaskønnes. At rette paa Fortiden formaar vi jo slet ikke ved noget, vi siger her, og at rette paa Nutiden lader sig kun gøre ved at gaa den Vej, Ministeren her er inde paa: at leje hos andre Magter. Kun med Hensyn til Fremtiden synes jeg, at det, vi her siger, kan have i alt Fald vejledende Værdi, og her er det mit Haab, at man, selv om man naturligvis maa tage rimelige økonomiske Hensyn og ikke blive hysterisk over, at vi — en Gang hvert 40de eller 50de Aar — faar en Isvinter som denne, dog vil drage den rimelige Lære af de Vanskeligheder, vi har haft, at man søger at skaffe os et Materiel, som, alt taget i Betragtning, svarer til, hvad der med Rimelighed kan forlanges.

Steen: Vi har i dansk Sprogbrug en Række gamle Ord, der hvert for sig, naar man vil forstaa og opfatte dem paa den rette Maade, rummer en dyb Sandhed, og der er et af dem, der siger, at naar man vil bedømme en Handling retfærdigt, skal man bedømme den ud fra de Forhold og Forudsætninger, under hvilke og ud fra hvilke den er øvet. Det Krav om Retfærdighed overfor den anklagede, der ligger skjult i dette, kan ogsaa de danske Statsbaners Ledelse efter min Opfattelse med Rimelighed gøre gældende under Forhold som dem, der hersker i Landet i dette Øjeblik. Det er i Virkeligheden min Opfattelse, at man fra Statsbanernes Side — det gælder ikke alene Ledelsen, men først og fremmest dem, der har haft de daglige Besværligheder, ikke paa en enkelt Tur; men Dag efter Dag — har gjort sin Pligt til det yderste og gjort, hvad der var menneskeligt muligt for at opretholde Trafikken og bekæmpe de uforudsete Vanskeligheder, de var stillet over-